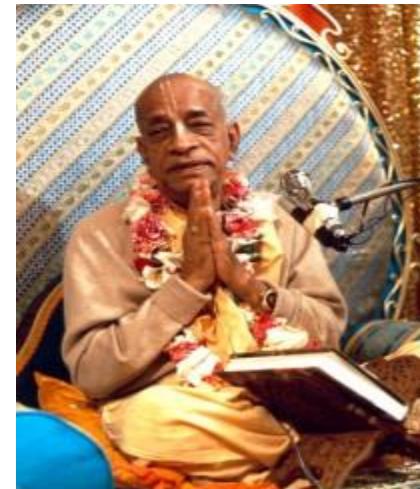

ఓం అజ్ఞానలిమమరాంధస్య జ్ఞానాంజనశలాకయా !
చక్షురున్నిలితం యేన తస్మై శ్రీ గురవే నమహ !!

శ్రీ రూప ప్రణతి
శ్రీ చైతన్య మనోభీష్మం స్థాపితం యేన భూతలే !
స్వయం రూపహ కదా మహ్యం దదాతి స్వపదాంతికమ్ !!

శ్రీల ప్రభూపాద ప్రణతి

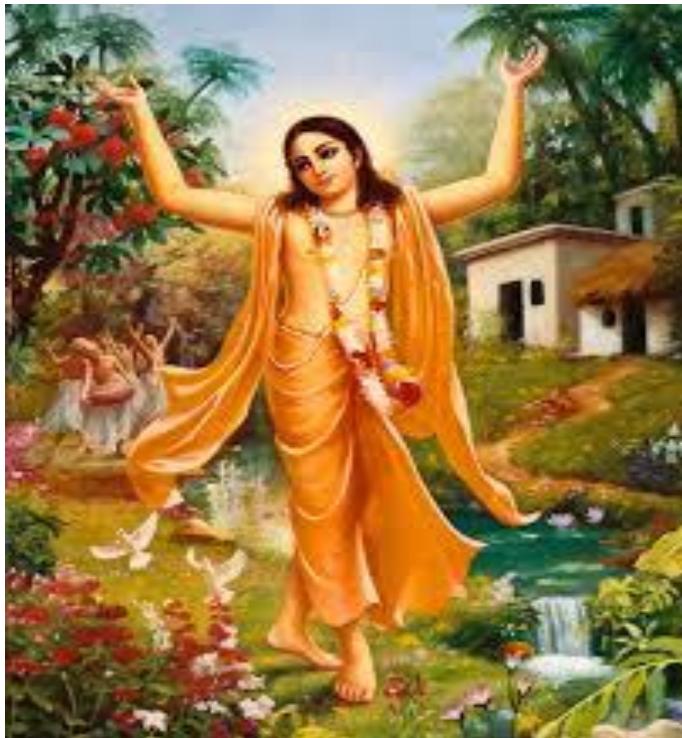
నమ ఓం విష్ణు-పాదాయ కృష్ణ-ప్రేష్టాయ భూతలే !

శ్రీమతే భక్తివేదాంత-స్వామిన్ ఇతి నామినే !!

నమస్తే సారస్వతే దేవే గోర-వాణీ-ప్రచారిణే !

నిర్వశేష-శూన్యవాది-పాశ్చత్య-దేశ-తారిణే!!

పంచతత్వ మంత్రము
జయ శ్రీ కృష్ణ చైతన్యప్రభు నిత్యానంద !
శ్రీ లద్వైత గదాదర శ్రీ వాసాది గోర భక్త బృంద !!

మహామంత్రము
హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ
కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ
రామ రామ హరే హరే !!

భగవద్గీత యదాతథము

ప్రథమాధ్యయము

కురుక్షేత్ర రణరంగమున సైనిక పరిశీలనము

1.1

ధర్మరాష్ట్ర ఉవాచ

ధర్మ క్షేత్ర కురుక్షేత్ర సమవేత్తా యుయుత్సువః ।
మామకా: పాండవాశ్రైవ కిమకుర్వత సంజయ ॥

అనువాదము

ధర్మరాష్ట్రుడు ఇట్లు పలికెను: ఓ సంజయ! ధర్మ క్షేత్రమైన కురుక్షేత్రము నందు
నా తనయులు మరియు పాండురాజు తనయులు యుద్ధము చేయగోరువారై
సమకూడిన పిమ్మట ఏమి చేసిరి?

1.2

సంజయ ఉవాచ

దృష్టాన్తము పొండవానీకం వ్రూయధం దుర్యోధనస్తదా ।
ఆచార్యముపసంగమ్య రాజు వచనముబ్రవీత్ ||

అనువాదము

సంజయుడు పలికెను: ఓ రాజు! పొందుతనయులచే వ్రూయహముగా ఏర్పాటు చేయబడిన సైన్యమును గాంచిన పిమ్మట దుర్యోధనుడు తన గురువు చెంతకు చేరి ఈ క్రింది విధముగా పలికెను.

1.3

ప్రశ్నేతాం పాణ్ణిపుత్రాణామాచార్య మహాతీం చమూహ్ ।
వృథాం గ్రుపదపుత్రేణ తవ శిష్యేణ ధీమతా ॥

అనువాదము

ఈ ఆచార్య! మీ బుద్ధి కుశలుడైన శిష్యుడుగు గ్రుపదతనయునితో దక్కతగా ఏర్పాటు చేయబడిన పాండుసుతుల గొప్ప సేనను గాంచుము.

1.4

ಅತ ಷಾರಾ ಮಹೇಶ್ವನ್ ಭೀಮಾರ್ಪಣ ಸಮಾಯುದ್ಧಿ ।
ಯುಯುಧಾನೋ ವಿರಾಟಶ್ಚ ದ್ರುಪದಶ್ಚ ಮಹಾರಥः ॥

ಅನುವಾದಮ್ಮು

ಈ ಸೈನ್ಯಮುನಂದು ಭೀಮಾರ್ಪಣನಲ್ಲತ್ತೇ ಸಮಾನಮುಗಾ ಯುದ್ಧಮು ಚೇಯಗಲ ಷಾರುಲೈನ
ಧನುರ್ಧರುಲು ಪೆಕ್ಕುರು ಗಲರು. ಯುಯುಧಾನುಡು, ವಿರಾಟುಡು, ದ್ರುಪದುಡು
ಮೊದಲಗುವಾರು ಅಟುವಂಟೆ ಮಹಾಯೋಧುಲು.

1.5

ధర్మ కేతు శ్చకితాన: కాశీరాజశ్చ వీర్యవాన్ |
పురుజిత్ కున్టిభోజశ్చ శైబ్యశ్చ నరపుంగవ: ||

అనువాదము

ధర్మ కేతువు, చేకితానుడు, కాశీరాజు, పురుజిత్తుడు, కుంటిభోజుడు, శైబ్యుడు వంటి శారులైన మహాయోధులును అందునాన్నరు.

1.6

యుధామన్యశ్చ విక్రాంత ఉత్సమౌజుశ్చ వీర్యవాన్ |
సూభద్రో ద్రోపదేయశ్చ సర్వాపవ మహారథా: ||

అనువాదము

పరాక్రమవంతుడైన యుధామన్యదు, శక్తిశాలియైన ఉత్సమౌజుడు, సుభద్రాతనయుడు, ద్రోపదికుమారులును అందున్నారు. ఈ వీరులందరును మహారథులు.

1.7

అస్మాకం తు విశిష్టా యే తాన్నిబోధ దివజోత్తమి ।
నాయకా మమ సైన్యస్య సంజ్ఞార్థం తాన్ బ్రవీమి తే ॥

అనువాదము

కాని ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నా సేనాబలమును నడుపుటకై ప్రత్యేకముగా
యోగ్యాలైనట్టి నాయకులను గూర్చి ఏ కొరకై నేను తెలియజేసేదను.

1.8

భవాన్ భీష్మశు కర్ణశు కలపశు సమితింజయః ।
అశ్వత్థామా వికర్ణశు సౌమదత్తిస్తథైవ చ ॥

అనువాదము

యుద్ధమునందు ఎల్లప్పుడును విజయమును సాధించు మీరు, భీష్మాడు, కర్ణాడు,
కలపుడు, అశ్వత్థామ, వికర్ణాడు మరియు సౌమదత్తుని తనయుడైన భూరిశ్రవుడు
వంటివారు మన సైన్యము నందున్నారు.

1.9

ಅನ್ಯೇ ಚ ಬಹುವಃ ಶೂರಾ ಮದರ್ಥೇ ತ್ಯಕ್ತಜೀವಿತಾಃ ।
ನಾನಾಶಸ್ತ್ರಪ್ರಪಂಚಾಃ ಸರ್ವೇ ಯುದ್ಧವಿಶಾರದಾಃ ॥

ಅನುವಾದಮ್

ನಾ ಕೊರಕು ತಮ ಜೀವಿತಮುಲನು ತ್ಯಾಗಮು ಚೆಯುಟಕು ಸಿದ್ಧಪಡಿಯುನ್ನ ವೀರುಲು
ಇಂಕನು ಪಲುವರು ಕಲರು. ವಾರಂದರುನು ಪಲುವಿಧಮುಲೈನ ಆಯುಧಮುಲನು
ದಾಲಿಂಗವಾರು ಮರಿಯ ಯುದ್ಧನಿಪುಣತನು ಕಲಿಗಿನವಾರುನು ಅಯಿಯುನ್ನಾರು.

1.10

అపర్యాప్తం తదస్మాకం బలం భీష్మాభిరక్షితమ్ ।
పర్యాప్తం త్విదమేతేషాం బలం భీమాభిరక్షితమ్ ॥

అనువాదము

మన సైన్యబలము లెక్కింప వీలుతేనిదిగా నున్నది మరియు మనము పితామహుడైన భీష్మనిచే సంపూర్ణముగా రక్షింపబడుచున్నాము. కాని భీష్మనిచే జాగరుకతతో రక్షింపబడుచున్న పాండవసైన్యము పరిమితముగా నున్నది.

1.11

ಅಯನೇಷು ಚ ಸರ್ವೇಷು ಯಥಾಭಾಗಮವಸ್ತಿತಾಃ।
ಭೀಷ್ಮೇವಾಭಿರಕ್ಷನ್ತು ಭವತ್ತಃ ಸರ್ವ ಏವ ಹೀ॥

ಅನುವಾದಮು

ಸೇನಾಪೂರ್ಯಹ ದ್ಯಾರಮುನಂದಲಿ ಮೀ ಮುಖ್ಯಾಷ್ಟಾನಮುಲಲ್ ನಿಲಿಚಿಯಂಡಿ ಮೀರು
ಪಿತಾಮಹಾಷ್ಟೈನ ಭೀಷ್ಮದೇವನಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ರಕ್ಷಣಮುನು ಕೂರ್ಣವಲಸಿಯುನ್ನದಿ.

1.12

తస్య సంజనయ్న హర్షం కురువృద్ధః పితామహః ।
సింహాదం వినదీయచైః శంఖం దధౌ ప్రతాపవాన్॥

అనువాదము

అప్పుడు కురువృద్ధుడును, యోధుల పితామహుడును అగు భీష్ముడు దుర్యోధనునకు ఆనందమును గూర్చుచు సింహగర్జన వంటి ధ్వని కలుగునట్లుగా తన శంఖమును బిగ్గరగా పూరించెను.

1.13

తతः శంఖాశ్చ భేర్యాశ్చ పణవానకగోముఖా� ।
సహస్రాభ్యహన్యన్త స శబ్దస్తములో భవత్ ॥

అనువాదము

అటు పిమ్మట శంఖములు, వివిధముతైన వార్యములు, భేరులు, శుంగము లన్నియు ఒక్కసారిగా మ్రొగింపబడెను. ఆ సంఘటిత ధ్వని మిక్కిలి భీకరముగా నుండెను.

1.14

తత: శ్వేత్రష్టయైర్యకే మహాతి స్వాభావితానే స్థితా |
మాధవ: పాణివశైవ దివో శంఖో ప్రదర్శితు:||

అనువాదము

ఎదుటి పక్షమున తెల్లని గుర్రములతో పూన్చబడిన మహారథమునందు స్థితులైనటి శ్రీకృష్ణభగవానుడు, అర్థానుడును కూడ తమ దివ్యములైన శంఖములను పూరించిరి.

1.15

పాంచజన్యం హర్షికేశో దేవదత్తం ధనంజయ: |
పౌణం దధౌ మహాశంఖం భీమకర్మా వర్కోదర:||

అనువాదము

శ్రీకలష్టభగవానుడు పాంచజన్యమనెడి తన శంఖమును పూరించెను; అర్థానుడు దేవదత్తమనెడి తన శంఖమును పూరించెను. భోజనప్రియుడును, ఘనకార్యములను చేయువాడును అయిన భీముడు పొంద్రమను తన మహాశంఖమును పూరించెను.

1.16 – 18

అనన్తవిజయం రాజు కున్టిపుత్రో యుధిష్ఠిరః ।
నకులః సహదేవశు సుఖ్మాషమణిపుష్టకో॥
కాశ్యశు పరమేష్టాసః శిఖిణీ చ మహారథః ।
ధర్మష్టద్యమ్మావిరాటశు సాత్యకిశాచపరాజితः ॥
ద్రుపదో ద్రోపదేయశు సరవః పుధిలీపతే ।
సాభద్రశు మహాబాహుః శంఖాన్ దధ్ముః పుధక్ పుధక్॥

అనువాదము

ఓ రాజు! కుంతీపుత్రుడైన యుధిష్ఠిరుడు అనంత విజయమను నామము గల తన శంఖమును పూరించగా, నకుల సహదేవులు సుఖోష, మణిపుష్టకమనెడి శంఖములను పూరించిరి. గోపు విలుకారుడైన కాశీరాజును, మహాయోధుడైన శిఖండియు, ధర్మపుర్వమునుడును, విరాటుడును, అజేయుడైన సాత్యకియు, ద్రుపదుడును, ద్రౌపది పుత్రులును, గోపు భుజపరాక్రమము గల సుభద్రాపుత్రుడు మొదలైన వీరులందరును తమ తమ శంఖములను పూరించిరి.

1.19

స ష్మూషా ధార్తరాష్ట్రాణం హర్షదయని వ్యదారయత్ |
నభశృంపలధివీం చైవ తుములోభ్యనునాదయన్ ||

అనువాదము

వివిధములైన ఆ శంబుములు ధవని మిక్కిలి భీకరమయ్యేను. అది భూమ్యకాశములను రెండింటిని ప్రతిధవనింపజేయుచు ధర్తరాష్ట్ర పుత్రుల హర్షదయములను చేదించేను.

1.20

అథ వ్యవస్థితాన్ దలష్టావ్ ధార్తరాష్టాన్ కపిధ్వజః ।
ప్రవర్తే శస్త్రసమ్మాతే ధనురుద్యమ్య పాణ్డవః ।
హర్షీకేశం తదా వాక్యమిదమహా మహీపతే ॥

అనువాదము

ఆ సమయమున పాండుసుతుడైన అర్థనుడు కపిధ్వజము కూర్చుబడిన రథము నందు స్థితుడై, తన ధనుసును చేపట్టి బాణములను విసురుటకు సంసిద్ధుడయ్యెను. ఈ రాజు! వ్యాహములుగా ఏర్పడియున్న ధృతరాష్ట పుత్రులను గాంచి అర్థనుడు శ్రీకలష్ఠగవానునితో ఈ వాక్యములను పలికెను.

1.21 – 22

అర్థన ఉవాచ

సేనయోరుభయోర్గుధే రథం స్తాపయ మేచ్యత |
యావదేతాన్ని రేక్షేహం యోద్ధుకామానవస్తితాన్ ||
కైర్గుయా సహ యోద్ధవ్యమస్మిన్ రణసముద్యమే ||

అనువాదము

అర్థనుడిట్లు పలికెను: ఈ అచ్యతా! దయచేసి నా రథమును రెండు సేనల నడుమ నిలుపుము. తద్వారా యుద్ధము చేయగోరి ఇచ్చట ఉపస్తితులైనవారిని మరియు ఈ మహాసంగ్రామమున నేను ఎవరితో యుద్ధము చేయవలసి యున్నదో వారిని గాంచగలుగుదును.

1.23

యోత్నయమనానవేక్షేహం య ఏతేత్ర సమగతా� ।
ధార్తరాష్ట్రస్య దురుపద్ధేర్యద్ధే ప్రియచికీర్ణవः ॥

అనువాదము

దురుపద్ధిగల ధృతరాష్ట్ర పుత్రునికి ప్రియమును గూర్చు కోరికతో యుద్ధము చేయుటకైనిచ్చెసిన వారిని నేను చూచెదను.

1.24

సంజయ ఉవాచ

ఏవముక్తో హర్షాశీకేశో గుడాకేశేన భారత |
సేనయోరుభయోర్ధైయై స్థాపయిత్తావ్ రథోత్తమమ్ ||

అనువాదము

సంజయుడు పలికెను: ఓ భరతవంశీయుడా! అర్ణునునిచే తావిధముగా
సంబోధింప బడినవాడై శ్రీకలష్టభగవానుడు ఉత్తమమైన రథమును
ఇరుపక్కములకు చెందిన సేనల నడుమ నిలిపెను.

1.25

భీష్మద్రోణప్రముఖత: సరేవాంచ మహీక్షితామ్ |
ఉవాచ పార్థ పశ్యైతాన్ సమవేతాన్ కురునితి ||

అనువాదము

భీష్మదు, ద్రోణదు మరియు ఇతర భూపాలకుల సమక్షమున భగవానుడిట్లు పలికెను : “ఓ పార్థ! ఇచ్చట సమవేశమై యున్నటువంటి కురువంశీయులందరినీ గాంచుము”

1.26

తత్త్వాపశ్యత్ స్మితాన్ పార్దః పిత్రానథ పితామహోన్ ।
ఆచార్యాన్మాతులాన్ భ్రాత్రాన్ పుత్రాన్ పొత్రాన్ సభీంస్తథా ।
శ్వాసురాన్ సుహృదశైవ సేనాయోరుభయోరపి ॥

అనువాదము

జరుపక్షపు సేనల నడుమ నిలిచిన అర్ధనుడు అచ్చట తండ్రులను, తాతలను,
గురువులను, మేనమామలను, సోదరులను, పుత్రులను, మనుమలను,
మిత్రులను, మామలను, హితులను గాంచెను.

1.27

తాన్ సమీక్ష్య స కొన్నేయః సర్వాన్ బస్తానవస్తితాన్ ।
కృపయా పరయావిష్టో విషీదన్నిదమబ్రవీత్ ॥

అనువాదము

నానావిధ బంధువులను, మిత్రులను గాంచినంతట కుంతీపుత్రుడైన అర్థానుడు దయాద్రు హాదయుడై ఇట్లు పలికెను.

1.28

అర్థన ఉవాచ

దవేషైవమం స్వజనం కలషా యుయుత్వం సముప్సైతమ్ ।
సీదన్ని మమ గాత్రాణి ముఖం చ పరిశుష్ట్యతి ॥

అనువాదము

అర్థనుడు పలికెను: ప్రియమైన ఉ కలషా! యుద్ధోత్సాహముతో నా యొదుట
నిలిచియున్న మిత్రులను, బంధువులను గాంచి నా శరీరావయవములు
కంపించుచున్నవి. నోరు ఎండిపోవుచున్నది.

1.29

వేపథుశ్చ శరీరే మే రోమహర్షశ్చ జూయతే ।
గాణ్ణీవం స్రంసతే హస్తాత్ త్వకైవ పరిదహ్యతే ॥

అనువాదము

నా దేహమంతయూ కంపించుచున్నది. నాకు రోమాంచమగుచున్నది. గాంఢీవ ధనుస్సు నాచేతి నుండి జారిపోవుచున్నది, నా చర్చము మండిపోవుచున్నది.

1.30

న చ శక్మోమ్యవస్తాతుం బ్రహ్మతీవ చ మే మనః ।
నిమిత్తాని చ పశ్యమి విపరీతాని కేశవ ॥

ఆనువాదము

కేళి యను రాక్షసుని సంహరించిన ఓ కల్పణా! నేను ఇప్పుడు ఏ మాత్రము నిలబడతేక పోవుచున్నాను. నన్ను నేను మరచిపోవుచున్నాను. నా మనసును చలించుచున్నది. కేవలము విపరీతములనే నేను గాంచుచున్నాను.

1.31

న చ శ్రేయో నుపూర్వమి హత్యా స్వజనమహావే ।
న కాంక్షేవిజయం కల్పణ న చ రాజ్యం సుఖాని చ ॥

అనువాదము

ప్రియమైన ఒ కల్పణ! ఈ యుద్ధమునందు నా స్వజనమును చంపుట ద్వారా ఏ విధముగా శ్రేయస్తు కలుగగలదో నేను గాంచలేకున్నాను. తదనంతర విషయమును గాని, రాజ్యమును గాని, సుఖమును గాని నేను వాంచింపలేకున్నాను.

1.32 - 35

కిం నో రాజ్యేన గోవిష్ట కిం భోగ్రౌర్ధీవితేన వా ।
యేషామర్దే కాంక్షితం నో రాజ్యం భోగా: సుఖాని చ ॥
త ఇమే వస్తితా యుధై ప్రాణాంస్త్యక్తావ ధనాని చ ।
ఆచార్యః పితరః పుత్రైస్తదైవ చ పితామహః ॥
మాతులా: శ్వాసురా: పొత్రా: శాయలా: సంబంధినస్తథా ।
ఏతాన్న హంతుమిచ్చామి ఘ్నుతో పి మధుసూదన ॥
అపి త్రైలోక్యరాజ్యస్య హేతో: కిం ను మహీకలతే ।
నిహత్య ధార్తరాష్టోన్న: కా ప్రీతి: సాయజ్ఞనార్ధన ॥

అనువాదము

ఓ గోవిందా! మేమెవరి కొరకు రాజ్యమును, సుఖమును, చివరకు జీవనమును కూడ కోరుచున్నామో వారందరును ఈ యుద్ధరంగమున సన్నద్దులై నిలిచియుండగా ఆ రాజ్యాదుల వలన మాకేమి ప్రయోజనము? ఓ మధుసూదనా! గురువులు, తండ్రులు, పుత్రులు, తాతులు, మేనమామలు, మామలు, మనుమలు, బావమరుదులు ఇంకను ఇతర బంధువులందరును తమ ప్రాణములను మరియు సంపదలను విడుచుటకు సంసిద్ధులై నా యొదుట నిలబడియుండగా, వారు నన్ను చంపగోరినను, నేనెందులకు వారినీ చంపగోరవతెను? ఓ జనార్థనా! కేవలము ఈ భూలోక రాజ్యమటుంచి ముల్లోక రాజ్యాధిపత్యమునకైనను నేను వారితో యుద్ధము చేయుటకు సిద్ధముగా లేను. ధృతరాష్ట్రుని పుత్రులను చంపుటవలన మేమెట్టి ఆనందమును పొందగలము?

1.36

పాపమేవాశ్రయేదస్మాన్ హత్తైవతానాతతాయినः ।
తస్మాన్మార్థా వయం హస్తం ధార్తరాష్టోన్ సబాణ్వాన్ ।
స్వజనం హి కథం హత్యా సుఖినః శాయమ మాధవ ॥

అనువాదము

ఇట్టి దుర్గార్థులను చంపినచో మాకు పాపమే సంక్రమించును. అందుచే ధృతరాష్టోని పుత్రులను, మా మిత్రులను సంహరించుట మాకు ఉచితము కాదు. లక్ష్మీపతివైన ఒ శ్రీకటాష్టో! స్వజనమును చంపుటవలన మాకు కలుగు లాభమేమి? ఆ కార్యముచే మేమెట్లు సుఖము పొందగలము?

1.37-38

యద్యపేతే నపశ్యన్తి లోభోపహతచేతసః ।
కులక్ష్యయకృతం దీషం మిత్రద్రోహే చ పాతకమ్ ॥
కథం న జ్ఞేయమస్యాభిః పాపాదస్యాన్నివర్తితుమ్ ।
కులక్ష్యయకృతం దీషం ప్రపశ్యదిఖర్జనార్థన ॥

అనువాదము

ఓ జనార్థనా! లోభముచే ఆవరింపబడిన హర్యదయములు గల వీరందరును కులసంహరము నందు గాని, బంధువులతో కలహము నందు గాని దీషమును గాంచకున్నాను, వంశనాశనము నందు దీషమును గాంచగలిగిన మేమెందులకు ఇట్టి పాపకార్యము నందు నియుక్తులము కావలెను?

1.39

కులక్ష్యయే ప్రనశ్యన్తి కులధర్మా� సనాతనా� ।
ధర్మే నష్టే కులం కలతన్నిధర్మో భిభవత్యత ॥

అనువాదము

కులక్ష్యయము వలన శాశ్వతమైన వంశాచారములు నశించిపోవును. ఆ విధముగా వంశమున మిగిలినవారు తుద్దర్కవర్తనులగుదురు.

1.40

ಅಧರ್ಮಾಭಿಭವಾತ್ ಕರ್ಪೂ ಪ್ರದುರ್ಯನ್ತಿ ಕುಲಸ್ತಿಯಃ ।
ಸ್ತ್ರೀಷು ದುಷ್ಟಾಷು ವಾರ್ದೇಣ ಜಾಯತೇ ವರ್ಣಸಂಕರಃ ॥

ಅನುವಾದಮು

ಓ ಕರ್ಪೂ! ವಂಶಮುನಂದು ಅಧರ್ಮಾವಾದಮು ಪ್ರಬಲಮಗುಟಚೆತ ಕುಲಸ್ತಿಲು
ಕುಲಟಲಗುದುರು. ಓ ವರ್ಣಿವಂಶ ಸಂಜಾತುಡಾ! ಅಟ್ಟಿ ಕುಲಸ್ತಿಲು ಪತಿತಲಯಿನಚೋ
ಅವಾಂಧನೀಯ ಸಂತಾನಮು ಉತ್ಪನ್ನಮಗುನು.

1.41

సంకరో నరకాయైవ కులమ్మానాం కులస్యచ |
పతన్ని పితరో హ్యాషాం లుప్తపిండోదక్రియా: ||

అనువాదము

అవాంచిత సంతానము వర్ధియగుటచేత కుటుంబమువారికిని, కుటుంబ ఆచారమును నాశనము చేసిన వారిరువరికిని నరక జీవితము సంప్రాప్తించును. పిండోదక క్రియలు సంపూర్ణముగా నిలిపివేయబడుటచే అట్టి అధర్మ కుటుంబములకు చెందిన పితరులు పతనము నొందుదురు.

1.42

దోషైర్త్తుः కులమ్మానం వర్షసంకరకారక్తుः ।
ఉత్సానద్యన్నే జాతిధర్మాః కులధర్మశ్చ శాశ్వతాః ॥

అనువాదము

దుష్టచర్యల చేత కులాచారములను నశింపజేసి, అవాంఛనీయ సంతానమునకు కారణమగు వారి పాపకర్మల చేత అన్ని రకముల కులధర్మములు మరియు జాతి ధర్మములు నాశనమగును.

1.43

ఉత్సవుకులధర్మాణం మనుష్యాణం జనార్థన |
నరకే నియతం వాసో భవతీత్యనుపుష్టుమ ||

అనువాదము

ఓ కృష్ణ! జనార్థనా! కులధర్మములను నాశనము చేయువారు శాశ్వతముగా
నరకలోక నివాసులగుదురని గురుశిష్య పరంపరాగతముగా నేను వినియుంటిని.

1.44

అహో బత మహాత్ పాపం కర్తుం వ్యవసితా వయమ్ ।
యద్రాజ్యసుఖులోభేన హన్తుం స్వజనముద్యతా: ||

అనువాదము

అహో! ఎంత విచిత్రము! ఫూరమైన పాపకర్కులను చేయుటకు మేము మేము సిద్ధపడుతుండిమి. రాజ్యసుఖుమును అనుభవింప వలెననిడి ఆశతో మేము స్వజనమును వధింపగోరుచున్నాము.

1.45

యది మామప్రతీకారమశస్తం శస్తపాణయః ।
ధార్తరాష్టో రణే హన్యస్తనై క్షేమతరం భవేత్ ॥

అనువాదము

ఒకవేళ శస్తధారులైన ధృతరాష్టుని పుత్రులు నిరాయుధుడును మరియు ప్రతీకారము చేయనివాడను అగు నన్ను రణరంగమున వధించినచో అది నాకు క్షేమకరమే కాగలదు.

1.46

సంజయ ఉవాచ

ఏవముక్తావ్యర్థునः సంఖ్యే రథోపష్ట ఉపావిశత్ |
విస్తృజ్యే సశరం చాపం శోకసంవిగ్నమానసః ||

అనువాదము

సంజయుడిట్లు పలికెను: అర్థునుదు రణరంగము నందు ఆ విధముగా పలికి ధనురాఘములను ప్రక్కగా పదవేసి దుఃఖముచే కల్లోలితమైన మనసును కలవాడై రథము నందు చదికిలబడెను.

పారే కృష్ణ